

Tara Terkaj in Beti Vidrajz

VIHAR

Sredi zime iz pečine v doline
vihar pridivja iz sivega neba.
Sredi noči vihar v dolini se zavrti;
Nič ne poruši, samo stene obkruši.
Vsi prebivalci bežijo,
ker strašnega viharja se bojijo.
Odpira vrata, okna, strehe,
s hiš letijo opeke.
Ljudje se viharja bojijo
in po mestu bežijo.
Narava se jim maščuje
in karma se obrestuje,
ko končno ugotovijo,
da so sami krivi za svinjarijo,
da uničili so pol sveta
kjer lahko živijo in
da zdaj živeli bodo na smetišču,
prašnem prašišču!
A v glavah se jim pojavi vihar
in ugotovijo, da preveč smetijo.
Zdaj si res želijo,
da bi popravili smetarijo.
Zato čistijo vsak dan,
povsod rožice posadijo,
vsako grdo lužo posušijo
in svet postane čist, drugačen
in noben ni več lačen.
Vojn ni več nikjer.
Svet je naredil korak
v pravo smer!